

Бикова О.В.

аспірант,

*Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини*

РОЗВИТОК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ ЗАСОБАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИТЯЧОГО ХОРЕОГРАФІЧНОГО ФЕСТИВАЛЮ

У розвитку регіонального і національного соціокультурного простору важливого значення набувають індивідуальні творчі здібності майбутніх вчителів хореографії, які забезпечують творчу самореалізацію і формування творчої активної особистості, а також сприяють підготовці потенційних кадрів для професійної роботи в загальноосвітніх закладах та установах культури і мистецтва. Адже сьогодні, вчитель має відповідати тим загальнокультурним вимогам, які будуть спрямовані на розвиток творчої індивідуальності учня.

Проблема творчого розвитку особистості є найбільш досліджуваною про що свідчать праці відомих вчених в галузі педагогіки та психології: Г. Альтшуллера, І. Бежа, Л. Єрмолаєвої-Томіної, І. Зязюна, О. Клепікова, В. Моляко, Я. Пономарьов, В. Рибалка. Питання професійної підготовки вчителя у вищих педагогічних закладах освіти вивчали Ю. Азаров, В. Кан-Калік, Ю. Львова, М. Нікандров, О. Піскунов, С. Сисоєва та інші відомі науковці. Г. Балл, Д. Богоявленська, В. Моляко, В. Семиченко досліджували розвиток особистості вчителя у процесі професійної підготовки. Значний внесок у формування професійних умінь майбутніх учителів хореографії зробили О. Бурля, С. Забрєдовський, О. Мартиненко, Б. Стасько, О. Таранцева та ін.

Однією із форм роботи при якій формуються індивідуальні творчі здібності особистості є фестиваль. Та організація дитячих хореографічних фестивалів, не завжди виконує функцію щодо обміну досвідом викладання, методик роботи з дитячим хореографічним колективом, створення баз співтворчості, заради розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутніх вчителів хореографії та вдосконалення духовної культури людини. На перший план виходить комерційна сторона, втрачаючи концептуально-мистецьку спрямованість.

Проаналізувавши ряд історичних джерел, ми дійшли висновку, що фестиваль, як форма масового свята, бере свій початок від античних містерій, олімпійських ігор та ходів. На початку свого виникнення це дійство, носить характер урочистих ходів, кортежів. Пізніше – набуває форми масової вистави, що театралізується, яка має характер змагання і є демонстрацією досягнень. і тематичній спрямованості кожного хореографічного фестивалю.

У ході історичного розвитку фестивалю взагалі, та хореографічного зокрема, як однією з організаційних форм вираження художньої творчості, нами були виявлені його основні ознаки. Отже, фестивалі можна класифікувати:

- за організаційними ознаками;
- за функціональною ознакою;
- за наявності складової змагання;
- за змістовною ознакою;
- за географією учасників колективу [3].

Безумовно, що така організаційна форма й механізм як хореографічний фестиваль, виникнення якого йде від масових свят старовини, увібрав в себе і трансформував безліч народних традицій, культурних інновацій, та у свою чергу, став видовищним засобом виразності народної творчості, виконавського і художнього мистецтва, й культурного простору взагалі.

Враховуючи вище викладені особливості характеристики фестивалю, виявляється можливим дати наступне визначення фестивалю, – як організаційно-художньої форми – дитячі хореографічні фестивалі є серією показів рівня майстерності (досягнень), як виконавців так і керівників, які підпорядковуються наскрізній художній ідеї або концепції самого фестивалю, локалізованих в обмежений календарний період в певному географічному і культурному просторі.

На сьогодні, така форма художньо-творчої діяльності як дитячий хореографічний фестиваль, тільки починає розвиватися в нашій країні. Він стає частиною життя не лише столиць, але й районних центрів. Як художнє явище, фестиваль відрізняється особливою атмосферою свята, орієнтацією на показ кращих художніх колективів і виконавців, оригінальністю репертуарної програми. Головне завдання фестивалю – внести свіже повітря до культурного життя регіону, міста, країни, створити максимально широке поле тяжіння як для професіоналів, так й для рядових глядачів.

Слід також відмітити надзвичайно багату, насичену та різноманітну палітру напрямів, форм, видів хореографічного фестивалю, що виникла в ході історичного розвитку людства. Наявність цих та інших основних відмінних рис хореографічного фестивалю простежуються і визначаються багатовіковою історією розвитку цієї яскравої форми дитячої творчої діяльності. Дитячий хореографічний фестиваль функціонує як видовищна, приваблива подія, підсумковий огляд досягнень, змагання, комунікативний, навчально-методичний й дослідницький центр.

Долучаючись до організації та проведення дитячого хореографічного фестивалю студенти-хореографи здобувають важливий педагогічний досвід роботи при цьому відбувається розвиток їхніх

індивідуальних творчих здібностей. Які ми визначили як оригінальні і неповторні риси характеру особистості, сукупність своєрідних особливостей і певних властивостей людини, які виявляються у нестандартному вирішенні тих чи інших творчих завдань [2].

Слід зауважити, що дитячі хореографічні фестивалі мають бути добре продумані й сплановані, оскільки учасники фестивалю сприймають його як візитну картку приймаючої сторони [1].

Отже, організація дитячого хореографічного фестивалю складна але цікава задача, вирішення якої вимагає від майбутніх педагогів-хореографів зібраності, відповідальності, тонкої психологічної спостережливості та неабиякий вияв організаторських якостей. Тому організація дитячого хореографічного фестивалю, є важливим етапом у формуванні творчого потенціалу майбутніх педагогів-хореографів, що сприяє становленню та самореалізації їх як висококваліфікованих фахівців в галузі хореографічного мистецтва а також є педагогічною умовою при розвитку індивідуальних творчих здібностей.

Список використаних джерел:

1. Всеукраїнський хореографічний фестиваль «Квітнева феєрія – 2015» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mpf.udpu.org.ua/vidbuvsya-ii-vseukrajinskyj-horeohrafichnyj-festyval-kvitneva-feeriya-2015>.
2. Генкин Д.М. Массовые праздники: учебное пособие для студентов институтов культуры / Д.М. Генкин. – М.: Просвещение, 1975. – 140 с.
3. Глан Б.Н. Театрализованные праздники и зрелища 1965-1972 / Б.Н. Глан. – М., 1976.

Коростіянець Т.П.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського*

САМОВИЗНАЧЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗА ІНДИВІДУАЛЬНИМИ ОСВІТНІМИ ТРАЄКТОРІЯМИ

Розглянемо значущу для сучасного розвитку науки проблему встановлення шляхів відображення людиною – представником певної культури соціокультурних норм, визначення нею власної життєвої позиції, вибору стратегії поведінки, тобто її самовизначення.

Посилення дослідницького інтересу до цієї проблематики зумовлено сучасною соціокультурною ситуацією та представлено появою цілого